

gel, at folk, der har arbejdet i 5 år til normal løn og på normale vilkår, ikke har dagpengereget – i hvert fald ikke dagpengereget ud over den, de havde, før de startede.

Derfor vil jeg spørge arbejdsministeren: Kunne vi ikke få et argument for, hvorfor der er denne diskrimination af mennesker, der bliver ansat efter den her i øvrigt ellers udmærkede ordning.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det dér med den parlamentariske erfaring piner åbenbart arbejdsministeren lidt.

Ledige, der bliver ledige eller blev ledige under den gamle ordning, siger arbejdsministeren, skal også ind i regnestykket. Jamen jeg mener egentlig, at dér var kravet til aktivering 100 pct., og så kan jeg slet ikke få regnestykket til at passe. Men det kan vi selvfølgelig bore videre i under udvalgsbehandlingen.

Men det sidste centrale spørgsmål, som jeg godt vil have ministeren til at forholde sig til, er det EU-retlige. Og når jeg spørger til det, så er det, fordi det var mit klare indtryk under de forhandlinger, vi havde, at en ikrafttræden af en ordning af denne her karakter forudsatte godkendelse fra EU.

Nu kan jeg se, at man i bemærkningerne til forslaget skønner – skønner – at forslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter. Mit spørgsmål til arbejdsministeren er: Vil ministeren for en sikkerheds skyld indhente godkendelse fra EU, før man lader loven træde i kraft, eller vil man give sig ud på en chancesejls med risiko for, at der kan komme et indgreb efterfølgende fra EU?

Min personlige holdning er, at det ville være klogt at få det klaret inden.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg mener faktisk ikke, at jeg svingede mellem den ene og den anden slags bekymringer.

Det må have være en anden, arbejdsministeren henvendte sig til om det, tror jeg.

Det bekymrer mig, hvis der er for mange ganske almindelige, velkvalificerede i den yngste ende af den aldersgruppe her, der kommer ind i støttede job, for så bliver det i hvert fald dyrt. Men jeg håber, at rigtig mange i den ældste ende af skalaen kommer ind i de her servicejob. Så opfylder det mine ønsker til det her. Så får vi nogle mennesker beskæftiget med no-

get, der er fornuftigt, og får udført noget godt arbejde, som vi har brug for. Men opsuger man derimod arbejdskraft, som over kortere tid ville kunne være optaget i det private arbejdsmarked, så er det noget skidt.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til hr. Frank Aaen: Svaret er jo ganske enkelt det, at i forbindelse med de arbejdsmarkedsreformer, der blev taget hul på i 1993-94, er det et bærende princip, at der ikke er genoptjeningsret i forhold til støttede job. Så enkelt er det, og uanset hvor mange gange det spørgsmål bliver rejst, så er det det svar, der kan og bør gives.

Til hr. Knud Erik Kirkegaard: Nej, jeg er slet ikke bekymret over det lille hint, jeg har fået om den manglende parlamentariske erfaring. Det løser tiden jo for hver dag, der går.

Med hensyn til de EU-retlige aspekter skønner vi ikke, at der er problemer i den anledning, og jeg synes heller ikke, hvis man har en kvalificeret bedømmelse, som den, vi er i besiddelse af på det her område, at man i alle sammenhænge for en sikkerheds skyld skal rende Europa-Kommissionen på dørene. Vi mener, at vi er på det rette spor.

I en anden sag, vi tidligere har behandlet, er der ikke tale om en så sikker bedømmelse, og derfor bliver der netop i den sag om arbejdspraktik indhentet en særlig godkendelse fra Europa-Kommissionen.

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg bare sige: Når man nu i Kristeligt Folkeparti kender regeringens oprindelige udspil, så er hr. Ole M. Nielsen ikke i tvivl om, at vi netop under denne sags forhandling hele tiden har været optaget af at tage, hvad skal man sige, fra den ældste ende, og det er klart et regionalt arbejdsmarkeds-politisk ansvar at sørge for, at der bliver den nødvendige arbejdskraft til de, om man så må sige ordinære stillinger, som skal besættes på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår, at regeringen har haft det princip, at når man var ude i kortvarige arbejdstilbud og puljejob, så kunne man ikke genoptjene dagpengereetten. Det kan man være enige eller uenige om, men det var under alle omstændigheder kortvarige, midlertidige ansættelser på særlige vilkår.

Her er der altså tale om folk, der er ansat langvarigt, op til 12 år, på normale vilkår på